

Sygn. akt II CZ 2/06

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Banku [...]

przeciwko E.S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2006 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 września 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie,-

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 15 września 2005 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego E.S. od wyroku tegoż Sądu z dnia 31 maja 2005 r. z tej przyczyny, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, a sprawa ma charakter sprawy gospodarczej.

Pozwany w zażaleniu na to postanowienie zarzucił, że jest ono obarczone brakiem formalnym w postaci niepodpisania sentencji przez sędziów, co sprawia, że orzeczenie w sensie prawnoprocesowym nie istnieje. Ponadto zarzucił, iż przedmiotowa sprawa nie ma charakteru sprawy gospodarczej, zatem kwotowy próg dopuszczalności skargi kasacyjnej wynosi pięćdziesiąt tysięcy złotych. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisami art. 324 § 3 i 330 k.p.c. sentencję wyroku oraz jego uzasadnienie podpisuje cały skład sądu tj. sędziowie, którzy brali udział w jego wydaniu (por. postanowienie SN z dnia 07 lutego 2003, III CZP 94/02). W zaskarżonym postanowieniu oryginał sentencji oraz uzasadnienia podpisali wszyscy sędziowie, biorący udział w jego wydaniu.

Stosownie do treści art. 140 k.p.c. orzeczenia doręcza sąd w odpisach. Wydawanie tych odpisów zgodnie z § 9 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 i 3 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz. MS Nr 5, poz. 22 ze zm.), należy do zadań kierownika sekretariatu sądu, który potwierdza ich zgodność z oryginałem. W taki też sposób potwierdzono zgodność z oryginałem zaskarżonego orzeczenia.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach gospodarczych – niższa niż

siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych. Definicję sprawy gospodarczej zawiera przepis art. 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U. Nr 33, poz. 175 ze zm.) oraz art. 479¹ k.p.c. Według pierwszego z nich, sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami prowadzącymi działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej (ust. 1), a ponadto sprawy enumeratywnie wymienione w ust. 2 tego przepisu. Stosownie zaś do art. 479¹ k.p.c. przepisy o postępowaniu w sprawach gospodarczych stosuje się w sprawach ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami, w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.

Jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny dla przyjęcia, że sprawa ma charakter gospodarczy, wystarczające jest kumulatywne spełnienie trzech przesłanek. Sprawa musi: 1) dotyczyć stosunków cywilnych 2) pomiędzy przedsiębiorcami 3) a nadto pozostawać w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Dał temu wyraz również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 06 lipca 2000 r. (V CKN 1266/00).

Przedmiotowa sprawa dotyczy stosunków cywilnych między Bankiem i pozwanym jako przedsiębiorcami (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), a kredyt został udzielony na sfinansowanie remontu pomieszczeń oraz zakup urządzeń do produkcji związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą przez spółkę cywilną, której współnikiem jest pozwany. Zatem ma ona charakter sprawy gospodarczej, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej uwarunkowana jest wartością przedmiotu zaskarżenia wynoszącą siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych. Tymczasem wynosi ona 71.060,66 zł.

W tym stanie należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny słusznie odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną, co przesądza o bezzasadności zażalenia.

Z tych przyczyn zażalenie oddalono (art. 394¹ oraz art. 398¹⁴ w zw. z art. 398²¹).